

www.gaudesaboos.be

Interview Pieter Gaudesaboos: 'Negen Schijfjes Banaan'
Villa Kakelbont - Pieter Gaudesaboos: portret

**“Op 16 maart verscheen mijn tweede beeldboekje:
Negen schijfjes banaan op zoek naar een plekje om te slapen.**

Ook achter dit nieuwe boek schuilt een eigen ontstaans-geschiedenis. Zo heb ik een bijzondere voorliefde voor absurde verhalen. Boeken waarbij eerst heel uitvoerig een realistisch kader wordt geschetst, om dan onverwachts een duik te nemen in het surreële. Met Negen schijfjes banaan wou ik die methode toepassen en in een twintigtal foto's laten zien hoe negen schijfjes banaan ontsnappen uit de frigo en een oud herenhuis doorkruisen op zoek naar een slaapplekje. Natuurlijk weet elk kind hoe levenloos een schijfje banaan er doorgaans bijligt. Maar wat te denken als je er plots negen in je slaapkamer ziet lopen?

Tijdens de zomervakantie van 2003 trok ik enkele proeffoto's om de sfeer van het boek te bepalen en een trucage te bedenken. De schijfjes banaan maakte ik van een verknipt sponsen kinderbroekje en enkele grote knopen, waardoor ze heel erg poppig leken. Aanvankelijk wou ik als 'finishing touch' beentjes op de foto's tekenen (in een gekunstelde jaren 80-stijl), maar die liet ik achterwege toen ik zag hoe sierlijk mijn negen acteurs over de grond zweefden. En terwijl ik de popjes in verschillende ruimtes van het huis fotografeerde bedacht ik dat het leuk kon zijn om naar het klassieke aftelrijmpje te werken door telkens een schijfje te laten afvallen. Dus kreeg elk van hen een eigen filosofie over hoe zijn ideale slaapplekje er moet uitzien (warm, zacht, donker, stil, ...), en tekende ik het verhaal schematisch uit over 48 pagina's.

Het grote, oude poppenhuis dat ik enkele dagen later in de plaatselijke kringloopwinkel vond werd de eindhalte van de reis. Het laatste schijfje banaan ontdekt op zolder een slaapplekje, groot genoeg voor alle negen, dat ook nog eens beantwoordt aan alle eisen van zijn vriendjes.

In samenspraak met Sofie van uitgeverij Lannoo besloot ik de stoffen schijfjes te vervangen door echte, en bouwde ik nog wat hindernissen in om het verhaal meer dynamiek te geven. In het boek beklimmen negen schijfjes banaan een toren vuile vaat, blijft het achtste schijfje slapen op de rug van een hond, gaan zeven schijfjes zich verfrissen in de badkamer, loopt schijfje zes even naar de wc, worden vijf schijfjes aangevallen door een kat, ontdekken vier schijfjes een slapend mensenkind, lopen drie schijfjes over een mand vol vers gewassen kleren, strompelen twee schijfjes puffend delaatste trappen op, en vindt het laatste schijfje op zolder een wel heel bijzonder slaapplekje.

Het kost me doorgaans weinig moeite om een verhaal te bedenken. In je hoofd zoekt dat eerste kleine basisidee vanzelf zijn eigen woorden en beelden, explodeert het in 1001 associaties en neemt zelfbewust zijn eigen plotwendingen. Die gedachtenwolk in beelden en woorden vertalen is bij elk project opnieuw een hele zoektocht. De ene dag heel vlotjes, dan weer haperend en twijfelend.”